

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžd/40/2012
Identifikačné číslo spisu:	2011200247
Dátum vydania rozhodnutia:	14.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2011200247.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: F., bytom G., D., právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Pongráczom, advokátom v Dunajskej Strede, Alžbetínske námestie 1203, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, (pôvodne Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, Kollárova č. 31, Trnava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-TT-OPP-ODV-1-001/2011 zo dna 07.02.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, č. k. 20S/9/2011-46 zo dňa 20.09.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 20S/9/2011-46 zo dňa 20.09.2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRPZ-TT-OPP-ODV-1-001/2011 zo dňa 07.02.2011, ktorým žalovaný na odvolanie žalobcu potvrdil prvostupňové rozhodnutie ORPZ v Dunajskej Strede č. ORPZ-DS-OPP1-ZP-66-058/2010 zo dňa 27.12.2010 o zamietnutí žiadosti žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu na skupinu „A“ - nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku, podanej dňa 03.02.2010, z dôvodu nesplnenia podmienok ustanovených v §16 písm. d/ a h/ zákona č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platných zákonov (ďalej len „zákon č. 190/2003 Z. z.“). O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol s poukazom na zistenie, že správne orgány v konaní dostatočne a objektívne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili a napadnuté rozhodnutie aj postup žalovaného boli v súlade so zákonom.

Krajský súd v odôvodnení skonštatoval, že žalobca neuviedol skutočnosti spôsobilé spochybniť

zákonnosť druhostupňového rozhodnutia. Zo spisu žalovaného vyplynulo, že žalobca v správnom konaní, napriek tvrdeniu, že spĺňa podmienky na vydanie zbrojného preukazu, nenavrhol vykonať žiadny dôkaz svedčiaci v jeho prospech, ktorým by vyvrátil skutočnosti zistené tak orgánmi polície, ako aj Daňovým úradom vo Veľkom Mederi. Krajský súd zdôraznil, že povinnosť zistiť skutočný stav veci podľa § 32 SP nad rámec rozsahu vlastného zisťovania má správny orgán len v rozsahu dôvodov a skutočností (vrátane návrhov na vykonanie dôkazov), ktoré žalobca v priebehu správneho konania uviedol, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by správny orgán vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôkazy svedčiace v prospech žalobcu, ktoré ním neboli uplatnené a následne k týmto dôvodom vykonával príslušné skutkové zistenia. Práve naopak pri preverovaní bezúhonnosti a spoľahlivosti správne orgány na základe previerok obvodného oddelenia a odboru kriminálnej polície zistili, že žalobca nie je osobou spoľahlivou podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/200 Z. z., nakoľko nemá v mieste bydliska dobrú povesť, je arogantný a stretáva sa s ľuďmi, ktorí boli viackrát súdne trestaní, pričom za tohto stavu žalobca nedáva záruku, že zbraň nezneužije. Na základe informácií zistených policajnými útvarmi preskúmal správny orgán preukázanie potreby nosenia zbrane a streliva s poukazom na § 16 písm. h/ zákona č. 190/2003 Z. z., pričom pri porovnávaní tvrdení žalobcu vo výsledku kontroly Daňového úradu vo Veľkom Mederi a tvrdení žalobcu v odôvodnení svojej žiadosti o preukázanie potreby nosenia zbrane a streliva boli zistené nezrovnalosti, ktoré boli tiež jedným z dôvodov na zamietnutie žiadosti o vydanie zbrojného preukazu. Ďalšou skutočnosťou pri posudzovaní spoľahlivosti podľa § 19 ods. 2 písm. f/, na ktorú bolo podľa krajského súdu dôvodné prihliadať bolo tiež zistenie, že žalobca bol dňa 13.01.2006 právoplatne prejednaný za priestupok na úseku zbraní v rozkaznom konaní. Krajský súd uviedol, že v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, pričom je pre nich rozhodujúci skutkový stav, ktorý existoval v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia správnych orgánov, ktoré považoval za nepreskúmateľné, zrušil a vrátil im vec na nové konanie.

Žalobca v odvolaní namietal, že správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil aj údajným stykom so záujmovými osobami polície, pričom však polícia nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by potvrdil túto „hypotézu“, ani nešpecifikovala, kedy a kde sa mal stretávať s osobami, ktoré sú menovite uvedené v odôvodnení rozhodnutia. Povinnosť predloženia dôkazu na potvrdenie tohto poznatku polície vyplývala aj z predchádzajúcich rozhodnutí žalovaného správneho orgánu, napriek tomu prvostupňový správny orgán túto svoju povinnosť nesplnil.

Ako ďalší dôvod zamietnutia žiadosti správny orgán uviedol, že sa účastník konania dňa 18.11.2005 dopustil priestupku na úseku zbraní a streliva a táto skutočnosť má vplyv na rozhodovanie o zamietnutí žiadosti pre nespoľahlivosť podľa § 19 ods. 2 písm. f/, pričom tento dôvod zamietnutia žiadosti je v príkrom rozpore s ustanoveniami zákona o zbraniach. Ustanovenie § 19 ods. 2 taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré sa osoba nepovažuje za spoľahlivú, medzi ktoré bolo zaradené aj uznanie žiadateľa za vinného za spáchanie priestupku na úseku zbraní a streliva, uloženie pokuty nad 99,- Eur, ako aj zistenia útvaru PZ o tom, že žiadateľ nedáva záruku, že zbraň nezneužije, z čoho vyplýva, že skutočnosť, že sa účastník dopustil priestupku na úseku zbraní, nie je možné posúdiť ako dôvod na zamietnutie žiadosti o vydanie zbrojného preukazu podľa § 19 ods. 2 písm. f/, za spáchanie priestupku bol účastník „sankciovaný“ s tým, že mu bol odňatý zbrojný preukaz a nemohol sa úspešne domáhať vydaniu nového zbrojného preukazu v období dvoch rokov, o tejto skutočnosti svedčí rozhodnutie OR PZ Dunajská Streda č. p. ORP-19-13/PP-2006 o zamietnutí žiadosti z vyššie uvedeného dôvodu.

Podľa názoru žalovaného ďalším dôvodom na zamietnutie žiadosti bolo, že dôvody uvádzané v odôvodnení žiadosti o vydanie zbrojného preukazu na opr. skupiny „A“, neboli postačujúce pre vydanie nového preukazu na nosenie zbrane a streliva a boli zistené rozpory v jeho vyjadreniach. Zo zápisnice o miestnom zisťovaní Daňového úradu z Veľkého Medera č. 611/320/23942/2010/Nag1 vyplynulo podľa žalobcu iba to, že podstatu podnikateľskej činnosti žalobcu tvorí sprostredkovanie nehnuteľností, sprostredkovanie kúpy automobilov, sprostredkovanie murárskych prác, poskytovanie úverov z

vlastných zdrojov, ostatné činnosti uvedené v živnostenskom liste momentálne nevykonáva. Činnosti, ktoré uviedol vo svojej žiadosti, dostatočne odôvodňujú opodstatnenosť nároku o vydanie zbrojného preukazu. Pokiaľ ide o ostatné činnosti uvedené v živnostenskom liste, tieto nevykonával iba v čase spisania zápisnice. Ako dôkazy boli predložené faktúra č. 25.10.2010, ktorá bola vystavená za organizovanie a zabezpečenie ochrany pre hladký priebeh pri organizovaní zábavno-športového podujatia a dohoda o uznaní dlhu zo dňa 18.09.2009 z titulu nezaplateného nájomného za prenájom šijacích strojov, ako aj dve zmluvy o pôžičke peňazí. Žiadny predmet činnosti uvedený v živnostenskom liste pozastavený nebol a dôvodom, že niektorú činnosť nevykonáva v súčasnosti, je iba to, že nemal objednávku na vykonávanie týchto činností.

Žalobca tvrdil, že žalovaný svojím rozhodnutím zasiahol do jeho základných práv a slobôd zaručených ústavou a zamietnutím žiadosti z dôvodu, že účastník bol potrestaný za spáchanie priestupku na úseku zbraní, došlo k duplicitnému trestaniu žalobcu. Poukázal na právny názor ústavného súdu, podľa ktorého je pojem „ujma na právach“ podľa § 12 ods. 4 ústavy potrebné chápať v širšom slova zmysle a nemožno ho stotožňovať len s nemožnosťou uplatňovania už nadobudnutého práva. Pod týmto termínom „ujma na právach“ je preto podľa žalobcu potrebné chápať aj akékoľvek iné obmedzenie pri nadobúdaní práva.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 14.05.2013 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 zo dňa 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo ku dňu 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Trnave pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Preto bude s týmto právnym nástupcom ďalej konané na strane žalovaného správneho orgánu. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Odvolací súd v medziach dôvodov odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Zo spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, žalobca dňa 03.02.2010 požiadal o vydanie nového zbrojného preukazu na nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku.

Správny orgán si v konaní zabezpečil podklady (previerky Obvodného oddelenia Policajného zboru Veľký Meder a odboru kriminálnej polície úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede), na základe ktorých žiadosť žalobcu zamietol z dôvodu podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z. z., proti čomu sa žalobca odvolal a žalovaný prvostupňové rozhodnutie zrušil z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu.

V novom konaní správny orgán rozhodol pod č. ORP-OD-ZP-66-039/2010 dňa 09.08.2010 zhodne - zamietol žiadosť žalobcu s poukazom na § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z. z., pričom vychádzal z opätovnej previerky žalobcu policajnými útvarmi (šetrenie Obvodného oddelenia Policajného zboru Veľký Meder a odboru kriminálnej polície úradom justičnej a kriminálnej polície, šetrenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede Odbor kriminálnej polície úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede), v zmysle ktorých žalobca v mieste trvalého bydliska mal zlú povesť, v meste Veľký Meder a v blízkom okolí sa stretával s osobami, ktoré už boli viackrát súdne trestané a to menovite s T., nar. XX.XX.XXXX, M., nar. XX.XX.XXXX, U., nar. XX.XX.XXXX, J., nar. XX.XX.XXXX, X., nar. XX.XX.XXXX; žalobca sa stretával so záujmovými osobami polície v meste Veľký Meder ako i v meste Dunajská Streda, ktoré sú v úzkom spojení s organizovanou skupinou T. z mesta Veľký Meder, a to konkrétne: H., nar. XX.XX.XXXX, D., nar. XX.XX.XXXX, N., nar. XX.XX.XXXX. Na základe uvedeného správny orgán konštatoval, že žalobca nedáva záruku, že zbraň nezneužije. Na odvolanie žalobcu však bolo aj toto rozhodnutie zrušené a vrátené prvostupňovému orgánu s odôvodnením, že tento vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu a neúplných podkladov, ktoré neboli postačujúce ako dôvod pre zamietnutie žiadosti podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/200 Z. z..

Po opätovnom zrušení a vrátení veci rozhodol prvostupňový správny orgán dňa 27.12.2010 pod č. ORPZ-DS-OPP1-ZP-66-058/2010 tak, že žiadosť žalobcu o vydanie nového zbrojného preukazu na skupinu „A“ - nosenie zbrane a streliva na ochranu osoby a majetku, podanú dňa 03.02.2010, z dôvodov nespĺnenia podmienok ustanovených v §16 písm. d/ a h/ zákona č. 190/2003 Z. z. zamietol. Z odôvodnenia tohto posledného rozhodnutia vyplynulo, že v súlade s právnym názorom odvolacieho orgánu bola vykonaná previerka bezúhonnosti a spoľahlivosti osoby žalobcu prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Veľký Meder a odboru kriminálnej polície úradom justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Strede. Z previerky zo dňa 30.11.2010 bolo zistené, že žalobca v mieste trvalého bydliska má zlú povesť, v meste Veľký Meder a v blízkom okolí sa stretáva s osobami, ktoré už boli viackrát súdne trestané, a to menovite s T., nar. XX.XX.XXXX, M., nar. XX.XX.XXXX, U., nar. XX.XX.XXXX, J., nar. XX.XX.XXXX, X., nar. XX.XX.XXXX. Ďalej zo šetrenia vyplynulo, že žalobca sa dopustil priestupku podľa § 28 ods. 4 písm. b/ zákona č. 190/2003 Z. z., čo správny orgán vyhodnotil ako jednu zo skutočností svedčiacich tomu, že žalobca nedáva záruku, že zbraň nezneužije. Z ďalšieho šetrenia Odboru kriminálnej polície úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede zo dňa 23.11.2010 s doplnením zo dňa 30.11.2010 vyplynulo, že žalobca v mieste trvalého pobytu nemá dobrú povesť, pričom je agresívnej povahy a stretáva sa so záujmovými osobami polície v meste Veľký Meder. Preto podľa prvostupňového správneho orgánu žalobcu nemožno považovať za osobu spoľahlivú podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/200 Z. z., keďže žalobca nedáva záruku, že zbraň nezneužije. Ďalšou skutočnosťou pri posudzovaní spoľahlivosti podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z. z. bolo, že sa žalobca dopustil dňa 18.11.2005 priestupku na úseku strelných zbraní a streliva podľa § 28 ods. 4 písm. b/ - keď žalobca manipuloval so zbraňou, hoci bola jeho schopnosť na túto činnosť znížená pozitívnymi alkoholickými nápojmi. Za uvedený priestupok mu bol po dobu dvoch rokov odňatý zbrojný preukaz. Túto skutočnosť prvostupňový orgán považoval za takú, ktorá má vplyv na rozhodovanie o zamietnutí žiadosti pre nespoľahlivosť podľa § 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z. z.. Správny orgán okrem uvedeného v súčinnosti s Daňovým úradom vo Veľkom Mederi zistil, že žalobca v odôvodnení žiadosti o vydanie nového zbrojného preukazu uviedol, že priamo podniká na úseku stavebných prác, pričom vykonáva opravy budov a tiež nakupuje stavebný materiál, väčšinou za peniaze v hotovosti a tiež fyzicky dohliada na miesta, kde vykonáva svoju murársku činnosť. V zápisnici o miestnom zistení z Daňového úradu vo Veľkom Mederi však uviedol, že murárske práce len sprostredkúva. Ďalej v odôvodnení žiadosti žalobca uviedol, že organizuje rôzne zábavné a kultúrne podujatia, pričom vykonáva hlavného organizátora a niekedy je nútený si zabezpečiť prítomnosť SBS. Toto tvrdenie ale neguje vo vyjadrení v zápisnici o miestnom zistení z Daňového úradu vo Veľkom Mederi, kde takýto druh podnikateľských činností neuviedol. Samotné odôvodnenie žiadosti zahŕňalo aj prenájom hnutelných vecí a prevádzkovanie záložní, hoci zo zistených podkladov žalobca nebol držiteľom žiadneho dlhodobého hmotného, či nehmotného majetku a zásob. Na základe uvedeného správny orgán konštatoval, že nebola

dostatočne preukázaná potreba nosenia zbrane a streliva zo strany žalobcu, teda že nebola splnená jedna z podmienok uvedených § 16 zákona č. 190/2003 Z. z..

Na odvolanie žalobcu žalovaný prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 190/2003 Z. z. na konanie o vydaní nového zbrojného preukazu sa primerane vzťahujú § 16 až 20 s tým, že sa preukázanie odbornej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti nevyžaduje, ak tento zákon neustanovuje inak. V konaní o vydanie nového zbrojného preukazu policajný útvar hodnotí zdravotnú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo, bezúhonnosť a spoľahlivosť žiadateľa o vydanie nového zbrojného preukazu a odôvodnenie potreby naďalej držať alebo nosiť zbraň a strelivo. V konaní o vydanie nového zbrojného preukazu držiteľovi skupiny A zbrojného preukazu alebo držiteľovi skupiny C zbrojného preukazu, ktorý má vydaný zbrojný preukaz na výkon zamestnania, policajný útvar hodnotí aj psychickú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo.

Podľa § 16 zákona č. 190/2003 Z. z. policajný útvar vydá zbrojný preukaz fyzickej osobe, ktorá:

- a) písomne požiadala o jeho vydanie,
- b) je plne spôsobilá na právne úkony,
- c) dosiahla predpísaný vek (§ 18),
- d) je bezúhonná a spoľahlivá (§ 19),
- e) je zdravotne spôsobilá a psychicky spôsobilá držať alebo nosiť zbraň a strelivo,
- f) preukázala odbornú spôsobilosť držať alebo nosiť zbraň a strelivo vykonaním skúšky pred skúšobnou komisiou (§ 21),
- g) má miesto pobytu na území Slovenskej republiky,
- h) v konaní o vydanie zbrojného preukazu preukázala potrebu držať alebo nosiť zbraň a strelivo.

Podľa § 19 zákona č. 190/2003 Z. z. za bezúhonnú osobu sa na účely tohto zákona, okrem osoby, ktorej odsúdenie bolo zahľadené, nepovažuje ten, kto bol právoplatne odsúdený za:

- a) úmyselný trestný čin proti životu a zdraviu podľa druhej časti prvej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti slobode a ľudskej dôstojnosti podľa druhej časti druhej hlavy Trestného zákona okrem trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 Trestného zákona, trestného činu porušovania tajomstva prepravovaných správ podľa § 196 až 198 Trestného zákona, trestného činu súložu medzi príbuznými podľa § 203 Trestného zákona, úmyselný trestný čin všeobecne nebezpečný podľa druhej časti šiestej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin proti republike podľa druhej časti siedmej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti výkonu právomoci orgánu verejnej moci podľa druhej časti ôsmej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin proti brannosti podľa druhej časti desiatej hlavy prvého dielu Trestného zákona, úmyselný trestný čin proti službe v ozbrojených silách podľa druhej časti desiatej hlavy tretieho dielu Trestného zákona, trestný čin proti obrane vlasti podľa druhej časti desiatej hlavy štvrtého dielu Trestného zákona, úmyselný trestný čin vojenský podľa druhej časti jedenástej hlavy Trestného zákona, trestný čin proti mieru a ľudskosti alebo trestný čin terorizmu a extrémizmu podľa druhej časti dvanástej hlavy prvého dielu Trestného zákona, trestný čin vojnový podľa druhej časti dvanástej hlavy druhého dielu Trestného zákona, trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 a 5 Trestného zákona, trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, trestný čin pytlactva podľa § 310 Trestného zákona, trestný čin násilného prekročenia štátnej hranice podľa § 354 Trestného zákona, trestný čin prevádzačstva podľa § 355 a 356 Trestného zákona, trestný čin vzbury väzňov podľa § 358 Trestného zákona, trestný čin násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 Trestného zákona, trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, trestný čin opilstva podľa § 363 Trestného zákona alebo trestný čin týrania zvierat podľa § 378 Trestného zákona, alebo
- b) iný trestný čin, ako je uvedený v písmene a/, ak bol trestný čin spáchaný so zbraňou podľa Trestného zákona, spáchaný násilím, hrozbou bezprostredného násilia, hrozbou inej ťažkej ujmy alebo spáchaný s použitím nátlaku (ods. 1).

Za spoľahlivú osobu sa na účely tohto zákona nepovažuje ten:

- a) koho trestné stíhanie za trestné činy uvedené v odseku 1 bolo podmiennečne zastavené a nebolo právoplatne rozhodnuté, že sa obvinený osvedčil alebo nemá sa za to, že sa osvedčil,
- b) kto preukázateľne nadmerne požíva alkoholické nápoje,
- c) kto preukázateľne požíva omamné látky, psychotropné látky alebo prípravky, ktorých požívanie môže vyvolať závislosť osôb od nich,
- d) kto bol v posledných dvoch rokoch uznaný vinným z priestupku na úseku zbraní a streliva a bola mu uložená pokuta nad 99,- eur alebo mu bol z tohto dôvodu v posledných dvoch rokoch odňatý zbrojný preukaz,
- e) kto bol v posledných dvoch rokoch opakovane uznaný vinným z priestupku
 1. na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami,
 2. na úseku obrany štátu,
 3. proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil vyhrázaním ujmu na zdraví, úmyselným ublížením na zdraví alebo iným násilím,
 4. na úseku poľnohospodárstva, poľovníctva a rybárstva tým, že neoprávnene úmyselne zasiahol do výkonu práva poľovníctva alebo výkonu rybárskeho práva, alebo
- f) kto podľa zistení útvaru Policajného zboru nedáva záruku, že zbraň nezneužije (ods. 2).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v intenciách podaného odvolania a v nadväznosti na neho aj rozhodnutia žalovaného ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že z dôvodov nesplnenia podmienok ustanovených v § 16 písm. d/ a h/ zákona č. 190/2003 Z. z. bolo dôvodné žiadosť žalobcu zamietnuť.

Žiadosť žalobcu o vydanie zbrojného preukazu bola zamietnutá z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovení § 16 písm. d/ a h/ zákona č. 190/2003 Z. z.. Nesplnenie podmienky bezúhonnosti a spoľahlivosti v zmysle § 16 písm. d/ zákona č. 190/2003 Z. z. žalovaný odôvodnil jednak zisteniami policajných orgánov a jednak skutočnosťou, že žalobca už bol v minulosti uznaný vinným zo spáchania priestupku na danom úseku, za čo bol aj postihnutý (odňatím zbrojného preukazu na dobu 2 rokov) a tieto skutočnosti svedčili podľa správnych orgánov o tom, že žalobca nedáva záruku, že zbraň nezneužije (§ 19 ods. 2 písm. f/ zákona č. 190/2003 Z. z.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány na základe šetrení príslušných útvarov PZ posúdili a vyhodnotili zistené skutočnosti o osobe žalobcu tak, že tieto nedávajú záruku, že by žalobca zbraň v budúcnosti nezneužil. Podľa zistení príslušných orgánov sa žalobca stretáva so záujmovými osobami PZ (viackrát trestne stíhanými, aj v súvislosti s organizovaným zločinom), jednak vo Veľkom Mederi a jednak v Dunajskej Strede. Žalobca túto skutočnosť v konaní nepoprel; na svoju obranu uviedol len to, že podniká, a preto sa v rámci tejto činnosti stretáva s rôznymi osobami. Previerky vyššie uvedených útvarov PZ, ktoré zjavne monitorujú činnosť osôb v súvislosti s organizovaným zločinom, v konaní slúžili ako dôkazné prostriedky. Pokiaľ žalobca skutočne s uvedenými osobami neudržiava iný ako obchodný (profesionálny) styk, mohol svoje tvrdenie v konaní kedykoľvek preukázať, napr. zmluvami uavretými s uvedenými osobami v súvislosti s podnikateľskou činnosťou žalobcu, či faktúrami za služby, prácu v ich prospech. Žalobca však svoj tvrdený „len obchodný“ styk s osobami v rozhodnutí uvedenými nijako nepreukázal.

Správne orgány (v súlade s previerkami príslušných útvarov PZ) brali do úvahy pri hodnotení osoby žalobcu - teda jeho spoľahlivosti a bezúhonnosti - aj skutočnosť, že žalobca už bol v minulosti priestupkovo riešený pre držanie a manipuláciu so zbraňou v čase, keď bol pod vplyvom alkoholu. Tu treba zdôrazniť, že správne orgány uvedené zistenie nehodnotili pre účely posúdenia žiadosti žalobcu o vydanie zbrojného preukazu podľa ustanovenia § 19 ods. 2 písm. d/ zákona č. 190/2003 Z. z., ktoré zakotvuje jeden z prípadov, kedy osoby žiadateľa nie je považovaná za spoľahlivú a bezúhonnú. Nemožno tu súhlasiť s odvolacou námietkou žalobcu, že za ten istý skutok je znovu trestaný. Nie je tomu tak - žalobcovi predsa žalované správne orgány neuložili žiadnu sankciu za uvedený priestupok, rovnako tak uvedenú skutočnosť nehodnotili ani ako dôvod nespoľahlivosti a absencie bezúhonnosti

podľa § 19 ods. 2 písm. d/ zákona č. 190/2003 Z. z.. Správne orgány uvedenú skutočnosť však museli brať do úvahy, pretože vypovedá o osobe žalobcu - obdobne ako o žalobcovi vypovedajú aj ďalšie zistenia vyplývajúce z previerky príslušných útvarov PZ.

Nesplnenie ďalšej podmienky podľa § 16 písm. h/ zákona č. 190/2003 Z. z. správne orgány odôvodnili nezrovnalosťami medzi dôvodmi žiadosti žalobcu o potrebu nosiť zbraň a zisteniami daňového úradu. Žiadateľ o vydanie zbrojného preukazu je zo zákona povinný preukázať potrebu držania zbrane a streliva. Žalobca svoju potrebu odôvodnil rôznymi podnikateľskými činnosťami. Žalovaný správny orgán v rámci dokazovania si zabezpečil od príslušného daňového úradu výsledky finančnej kontroly vykonanej u osoby žalobcu a zistil viaceré nezrovnalosti medzi zisteniami daňového úradu a dôvodmi uvádzanými žalobcom pri preukazovaní potreby nosenia zbrane a preto dôvody žalobcu správne orgány vyhodnotili ako nedôveryhodné - napr. žalobca v žiadosti tvrdil, že priamo podniká na úseku stavebných prác, pričom vykonáva opravy budov a tiež nakupuje stavebný materiál, väčšinou za peniaze v hotovosti a tiež fyzicky dohliada na miesta, kde vykonáva svoju murársku činnosť, hoci do zápisnice daňového úradu sám uviedol, že murárske práce len sprostredkúva; obdobne žalobca do žiadosti uviedol prenájom hnutelných vecí a prevádzkovanie záložní, hoci zo zistených podkladov žalobca nemal žiaden dlhodobý hmotný či nehmotný majetok alebo zásoby. Už samotné tieto rozpory, ktoré žalobca ani v odvolacom správnom konaní, ba ani v preskúmvacom súdnom konaní, neodstránil a dostatočne nevysvetlil, sú podľa názoru odvolacieho súdu dôvodom k tomu, aby správne orgány odôvodnenie potreby žalobcu nosiť zbraň považovali za nedôveryhodné, a teda aby ho vyhodnotili ako také, ktoré neodôvodňuje potrebu žalobcu držať zbraň (§ 16 písm. h/ zákona č. 190/2003 Z. z.).

Odvolací súd dospel k záveru, že nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa zaoberal všetkými žalobnými námietkami a dospel k správne názoru, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne iné skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov správnych orgánov a krajského súdu vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.